

РЕШЕНИЕ

№ 189 / 17.10.2012г., гр.Хасково

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Хасково на шестнадесети октомври две хиляди и дванадесета година в откритото си съдебно заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ ЖЕЛЕВА

Секретар: Й.П.и Прокурор: като разгледа докладваното от съдията П. Желева административно дело № 215 по описа на съда за 2012г., за да се произнесе взе предвид:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 40 ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Л.А.В. ***, със съдебен адрес град С. З., ул. „Св. К. Б. Г” № ***, ет.***, офис ***, адв. Д. А., против Решение № 3/09.07.2012г. на Началника на Регионален инспекторат по образованието – Хасково, с което ѝ е отказан достъп до обществена информация по подадено Заявление вх. № 3/08.06.2012г. .

В жалбата се поддържат оплаквания за незаконосъобразност на обжалваното решение, поради постановяването му в нарушение и в разрез с целта на закона.

Излагат се доводи, че описаната в обжалвания административен акт фактическа обстановка не била вярна. В тази връзка се прецизира, че Писмо вх. № 1076/21.06.2012г. на Началника на РИО – Хасково нямало характер на искане за уточняване на подаденото от оспорващата заявление за получаване на достъп до обществена информация, както приел в обжалваното решение административният орган.

На следващо място се сочи, че основанието, ангажирано от Началника на РИО – Хасково, поради наличието на което бил отказан достъп до желаната от жалбоподателката информация, не било измежду предвидените в ЗДОИ. След като в заявлението за достъп до обществена информация била посочена желаната форма за получаването ѝ – „по електронен път”, то ако приемел, че подобен начин на предоставяне на информацията не бил предвиден в закона, административният орган следвало да укаже на молителката да отстрани тази нередовност. Предпочетената форма за получаване на желаната информация обаче била напълно възможна, доколкото видно от Заповед на министъра на финансите № ЗМФ-1472/29.11.2011г. по чл. 20 от ЗДОИ били определени разходи за предоставяне на информация, записана върху CD, DVD, и т.н., т.е. на електронни данни, обективирани на технически носител. Дори обаче посочената форма за получаване на информация да не била предвидена в закона, то доколкото този реквизит от заявлението за предоставяне на достъп не бил задължителен, административният орган не можел да откаже депозираното пред него искане на това основание.

Моли се за отмяна на обжалваното решение, като се претендират и сторените по делото разноски.

Ответникът – Началник на Регионален инспекторат по образованието – Хасково, чрез процесуален представител заема становище за недопустимост, алтернативно неоснователност на искането. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 3/08.06.2012г., получено в РИО – Хасково по електронна поща, Началникът на инспектората е сезиран с искане за предоставяне на достъп до обществена информация до цялата налична информация – заповеди, писма, протоколи и др., свързана с водените преписки по подадените от оспорващата жалба вх. № ГП-02/09.02.2012г. и сигнали вх. № ЖЗ-03/13.03.2012г. и вх. № 94ЛЛ-69/26.04.2012г. Като желана форма, под която да бъде предоставена информацията, заявителята е посочила „по електронен път”.

По повод това Заявление, с Писмо изх. № 1676/21.06.2012г., получено от оспорващата по нейни данни на 22.06.2012г, Началникът на РИО – Хасково е уведомил молителката, че искането ѝ не съдържа описание на желаната обществена информация, а „само претенция за предоставяне на документи”. Поради това органът е преценил, че заявеният достъп до обществена информация е „недължим”.

С уточняваща молба вх. № 1085/25.06.2012г. по Заявление вх. № 3/08.06.2012г., настоящата оспорваща е посочила, че желаният от нея достъп касае информацията, събрана по повод извършените проверки през 2012г. в СОУ „Д-р Петър Берон” – Тополовград във връзка с твърденията ѝ за нередности, свързани с административно-управленската дейност на Директора на училището и обективирани в следните документи: Заповед № I-130/16.02.2012г. за извършване на проверка; Констативен протокол № КП-12/28.02.2012г.; заповедите и констативните протоколи от извършените на 22.02.2012г., 04.04.2012г. и 29.05.2012г. проверки, заповедите за дадените задължителни предписания до Директора на СОУ „Д-р Петър Берон” – град Тополовград, във връзка с констатираните нарушения; заповедите за налагане на наказания, сигнали до КПУКИ; доклади, решения, писма и др. до МОМН, до Директора на СОУ „Д-р Петър Берон” – град Тополовград, до други институции, както и до г-жа Л.А.В..

С процесното Решение № 3/09.07.2012г., Началникът на РИО – Хасково е оставил без уважение искането за предоставяне на достъп до обществена информация на Л.А.В. по Заявление вх. № 3/08.06.2012г., поради това, че в закона не е предвидена като форма за получаване на обществена информация „по електронен път”. Административният акт е достигнал до адресата си на 26.07.2012г., видно от Известие за доставяне с идентификатор № PS 6300 00C4K7 X, а жалбата против него е депозирана пред издалият решението орган, който не е отразил датата на постъпването ѝ в РИО – Хасково. Видно от изходящия номер на придружителното писмо на Началника на РИО – Хасково, оспорването е постъпило на или преди 23.07.2012г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице, в законоустановения срок, против годен за обжалване административен акт, поради което същата е допустима. Разгледана по същество е основателна.

При извършената проверка за законосъобразност на оспореното решение, с което се отказва предоставяне на обществена информация, съгласно чл.168 ал. 1 от АПК, съдът намира следното:

Легалното определение на „обществена информация” се съдържа в чл. 2 ал. 1 от ЗДОИ, според която разпоредба в обсега на това понятие попада всяка информация, свързана с обществен живот в Република България, която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Съгласно цитираната дефиниция, всички данни относно обществен живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти, представляват обществена информация.

Съгласно чл. 2 ал.1 от Правилника за устройството и дейността на регионалните инспектори по образованието (изм. ДВ, бр. 48 от 25.06.2010г.) регионалният инспекторат по образованието е териториална администрация към Министъра на образованието, младежта и науката, за управление и контрол на системата на народната просвета, като според ал. III-та РИО е юридическо лице. От посоченото дотук става ясно, че РИО – Хасково представлява „публичноправна организация” по см. на § 1 т. 4 от ДР на ЗДОИ, респ. попада измежду задължените субекти по чл. 3 ал. 2 т. 1 от ЗДОИ. Поради това и Началникът на РИО – Хасково, като ръководител на задължен субект по ЗДОИ, се явява компетентен да издава решения по подадените пред РИО - Хасково заявления за предоставяне на достъп до обществена информация.

Съдът намира, че обжалваното решение е издадено в предвидената в чл.38 от ЗДОИ писмена форма. Като фактическо основание за постановяване на обжалвания акт, административният орган е посочил, че поради това, че посочената от заявителя форма за получаване на исканата информация – „по електронен път” не е измежду предвидените в разпоредбата на чл. 26 ал. 1 от ЗДОИ, заявеният достъп следва да бъде отказан. Като правно основание Началникът на РИО - Хасково е посочил разпоредба на чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, която съдът намира за неотнормисима, доколкото последната е с изцяло процесуален характер и предвижда срока за вземане на решение или за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация.

Визираното от административния орган фактическо основание за постановяване на отказа, не може да бъде възприето като надлежно такова, поради обстоятелството, че не попада измежду предвидените в чл.37 ал.1 от ЗДОИ лимитативно изброени случаи, единствено при наличието на които може да бъде постановен отказ от предоставяне на обществена информация. Също така констатираната неотнормисимост на правното основание, спрямо заявените фактически мотиви за постановяване на процесното решение, в случая е равностойна на липса на този реквизит.

Допуснато е нарушение на процесуалните правила, което се явява съществено, доколкото именно спрямо възможните мотиви за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, контролиращият съд може да направи преценка относно действителното наличие на предпоставка за основанията по чл. 37 ал. 1 от ЗДОИ.

Изложените от административния орган фактически мотиви, които не са измежду основанията за отказ за предоставяне на обществена информация по чл. 37 ал. 1 от ЗДОИ сочи и за материална незаконосъобразност на проверяваното решение

Поради констатираното по-горе наличие на основания за отмяна на обжалваното решение по чл. 146 т. 3 – т. 4 от АПК, съдът приема, че проверяваният акт като незаконосъобразен следва да бъде отменен. С оглед установената липса на адекватно посочени фактическо и правно основание за постановяване на отказа,

съобразно възможните предпоставки по чл. 37 ал. 1 от ЗДОИ, пречатваща преценката на съда да провери дали такова в действителност е налице, административният орган не следва да бъде задължен да разреши достъп до заявената от оспорващата информация. След отмяна на административният акт, настоящото дело следва да бъде върнато като преписка на Началника на РИО – Хасково за ново произнасяне при съблюдаване на дадените в настоящото решение указания по прилагане на закона.

Поради изхода на делото, съдът намира за основателна претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски в общ размер от 310 лева, от които 10 лева – внесена държавна такса за образуване на административно дело и 300 лева – договорено и заплатено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие № 043007.

Водим от горното и на основание чл. 41 ал. 1 от ЗДОИ и чл. 143 ал. 1 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3/09.07.2012г. на Началника на Регионален инспекторат по образованието – Хасково.

ВРЪЩА делото като преписка на Началника на РИО – Хасково за произнасяне по подаденото от Л.А.В. Заявление вх. № 3/08.06.2012г. за разрешаване достъп до обществена информация, съобразно дадените в настоящото решение указания.

ОСЪЖДА Регионален инспектора по образованието – Хасково да заплати на Л.А.В., ЕГН *****, направените по делото разноски от общо 310 (триста и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: